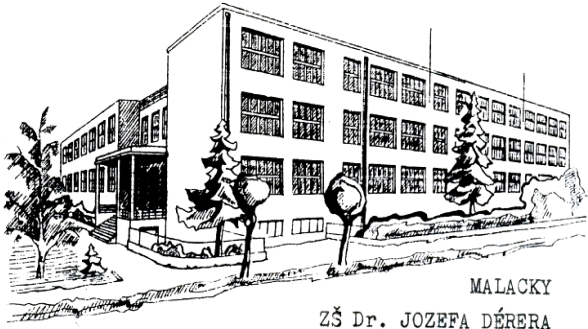

Dénerka

...čítanie pod školskou lavicou

september - december 2018

Milí spolužiaci!

Znova je tu nový školský rok 2018/2019. Vlastne, už sme z neho pekne ukrojili, čo nás nesmierne teší ☺

Pre mnohých žiakov našej školy je tento rok plný zmien.

Prváci, malí, ustráchaní, si prvýkrát sadli do školských lavíc, prvýkrát videli svoju novú pani učiteľku a spolužiakov.

Piataci prestúpili na druhý stupeň, čo im prinieslo niekoľko zmien vo forme nových predmetov a najmä učiteľov. Aj im pribudli noví spolužiaci.

Deviataci sa pripravujú na vážny krok vo svojom živote, a to je výber tej správnej strednej školy. Predtým ich ešte čaká obávané Testovanie 9, kde si preveria svoje ťažko nadobudnuté vedomosti.

Pre spríjemnenie školských dní sme pre vás pripravili nové číslo školského časopisu Déerka. Dúfame, že si v ňom nájdete niečo zaujímavé na čítanie.

Prajeme vám príjemné čítanie a pár dobre prežitých chvíľ s naším časopisom.

Šiestaci v Mikulčiciach

Exkurzia v Mikulčiciach sa uskutočnila dňa 3.10. 2018. Zúčastnili sa na nej žiaci 6. ročníka.

Slovanské hradisko nazývané Mikulčice - Valy sa nachádza 3km od obce Mikulčice. Územie bolo osídlené v 7. až 9. storočí. Je to významné hradisko z doby Veľkej Moravy. Lokalita sa nachádza na pravom brehu Moravy s rozlohou 10 ha. Je to najrozsiahlejšie slovanské archeologické nálezisko v Českej republike. Lokalita je chránená ako národná kultúrna pamiatka. Vo valom opevnenom areáli boli objavené základy veľmožského paláca, dvanástich kostolov, tri mosty a pohrebisko s približne 2 500 hrobmi. Jadro hradiska tvorí hlavná akropola. Vstup do hradiska bol vyriešený mostom. Drevené koly slúžili ako hradby. Pri 10-tom kostole stojí socha Cyrila a Metoda, ktorí priniesli hlaholické písmo, ktoré nahradilo latinčinu na omšiach v kostoloch. Spomenuté pohrebisko, ktoré bolo objavené v blízkosti baziliky vyniká množstvom bohatých hrobov s mečmi, zlatými a striebornými šperkami, honosnými súpravami opaskových kovaní, strieborných a liatych bronzových nákončí, zlatých gombíkov. Tieto i rad ďalších nálezov predstavujú majstrovské diela miestneho umeleckého remesla.

V múzeu môžeme vidieť nie len predmety dennej potreby (keramika, železné výkovky, kamenné predmety), ale tiež výrobky umeleckého remesla. Kovorytci a šperkári vyrábali zo železa, bronzu, striebra a zlata (meče, ostrohy, náušnice, gombíky, prstene).

Mikulčice, hrob 240

Postrehy žiakov :

Na exkurzii v Mikulčiciach sme videli mnoho zaujímavostí. Ukazovali nám kostoly, aké sa v tej dobe stavali, potom nám ukazovali a hovorili, aké šperky sa vtedy nosili. Zúčastnili sme sa aj súťaže v lukostrelbe a hrali sme aj starú hru. Hra spočívala v tom, že boli postavené dva rady malých polienok a my sme našimi polienkami zhadzovali polienka druhého tímu. Mňa najviac zaujali informácie zo starého kostola, ktorý bol v takej miestnosti, kde boli aj kostry. Premietali nám film o starých kostoloch. Potom sme súťažili o Mojžírov poklad. Mali sme mapu, papier s otázkami, museli sme zodpovedať na všetky otázky, na ktoré bola odpoveď na informačných tabuliach. Kto zodpovedal na otázky, musel zobrať malú vlajku. Kto toto všetko urobil a mal najlepší čas, tak vyhral. Na záver sme sa boli pozrieť na pozostatky starého kostola. Mne sa táto exkurzia veľmi páčila.

Jakub Kováč

Keď sme prišli na hradisko, videli sme desiaty kostol a sochu Cyrila a Metoda. Zhromaždili sme sa v hlavnej budove. Potom sme išli na exkurziu po kostoloch (2. a 10.). Keď sme si pozreli kostoly, tak nás čakala súťaž. Potom sme strieľali z luku a hrali obľúbenú slovanskú hru. Nakoniec sme sa najedli pri 10-tom kostole a nastúpili do autobusu, ktorý nás odviezol domov.

Dominik Kršek

Najviac sa mi páčila táto budova, kde boli sochy a premietali nám tam. Ale bolo to pekné celé. A ešte tá súťaž o Mojmirov poklad. Aj lukostreľba. Všetko sa mi páčilo.

Alex Dubovský

Mne sa v Mikulčiciach páčilo, ako sme strieľali z luku a hrali hry, ktoré hrali deti v minulosti. Sprievodcovia

Simona Haniačiková

nám pripravili skvelé aktivity. V Mikulčiciach sa mi páčilo všetko.

Mne sa najviac v Mikulčiciach páčilo, ako si vedeli vyrábať šperky, rôzne nástroje a mali to v minulosti premyslené. Boli tam aj pekné kostoly. Vlastne sa mi páčilo všetko, aj sprievodcovia nám tam pripravili skvelé aktivity. Strieľali sme z luku, hrali sme tam rôzne hry, ktoré hrali deti v minulosti. Mali sme sa rozdeliť do skupín a spolu vyplniť test. Bola to zábava a super sme si zahrali. Sprievodcovia nám všetko pekne vysvetlili. Najprv sme vošli do miestnosti kde sme dostali mapu, kde bolo všetko pekne vyznačené. Mali sme rozdelené úlohy. Jeden držal mapu, druhý držal text a čítal z neho otázky, ostatní pomáhali hľadať na ceduliach správne odpovede. Bolo to veľmi super a už sa teším na vyhodnotenie. Ďakujem pani učiteľkám za skvelú exkurziu.

Tereška Falátová

Videli sme kostoly a ich základy, medené šperky, hroby, kostry panovníkov, modely kostolov a miniatúru Veľkej Moravy. Mne sa najviac páčili medené šperky.

Hanka Havlíková

Čo sa mi páčilo? Páčilo sa mi ako nám zaujímavo rozprávali o Mikulčiciach a kostoloch v miestnosti, kde boli uložené šperky a kostry.

Daniel Babinec

Najviac sa mi páčilo, ako sme súťažili o Mojmirov poklad. Po príchode do múzea sme mali prehliadku, po ktorej sme sa rozdelili do ľubovoľných skupín a išli sme súťažiť. Súťaž spočívala v kvíze, absolvovaní niekoľkých stanovišť s úlohami, museli sme ísť po vlajku a odniesť ju znova do múzea. Každá skupina musela priniesť jednu vlajku. Nakoniec sme hrali spoločnú hru a strieľali sme z luku.

Natália Kerepecká

Na exkurzii v Mikulčiciach som videl prezentáciu o dvanástich konštrukciách kostolov. Z deviatich kostolov zostali len základy, z dvoch nič nezostalo a len jeden jediný sa zachoval. Všetkých jedenásť kostolov bolo kamenných a ten zachovalý bol drevený. V Mikulčiciach sa

každý rok opakujú preteky o Mojmírov poklad. Bola to súťaž, v ktorej sme mali vyplniť dotazník pomocou stanovísk, ktoré boli hocikde rozmiestnené, nájsť vlajku a priniesť na štart. Bolo to hlavne o rýchlosti. Sprievodca nám aj nachystal dve super hry: lukostreľbu a hru, ktorú nepoznám. Ešte som videl model mesta, keď žili ešte starí Slovieni a taktiež som videl ich šperky.

Marco Spusta

Čo sa mi páčilo: premietanie šperkov, premietanie kostolov, súťaž o poklad, prehliadka hrobov. Škoda, že sme nenavštívili rozhľadňu. Na tú som sa tešila. Bola to pekná exkurzia.

Eliška Bognárová

Najviac sa mi páčilo – šperky, hra ktorú sme hrali, hry, kostoly. *Silvia Adamcová*

Ja si pamätám o exkurzii do Mikulčíc, že to bolo o starej Morave a bolo tam asi 10 kostolov a iba 1 sa zachoval. Videli sme video, kde boli všetky kostoly a ako vyzerali. Najviac sa mi páčili kostry, ktoré sme tam mohli vidieť.

Adam Veltschmid

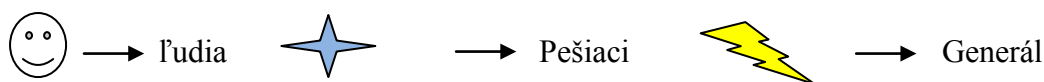

Na super exkurziu do Mikulčíc sme išli autobusom. Keď sme dorazili na miesto, privítal nás ujo, ktorý nám ukázal zmenšeniny kostolov a niečo o nich povedal. Potom nás zaviedol do budovy s archeologickými vykopávkami. Pustil nám zaujímavú prezentáciu o starých kostoloch z Mikulčíc. Potom sme hrali jednu namáhavú súťaž, strelali sme z luku a zhadzovali kolíky. Najviac sa mi páčili vykopávky, staroveké šperky a zaujímavosti o všetkých kostoloch.

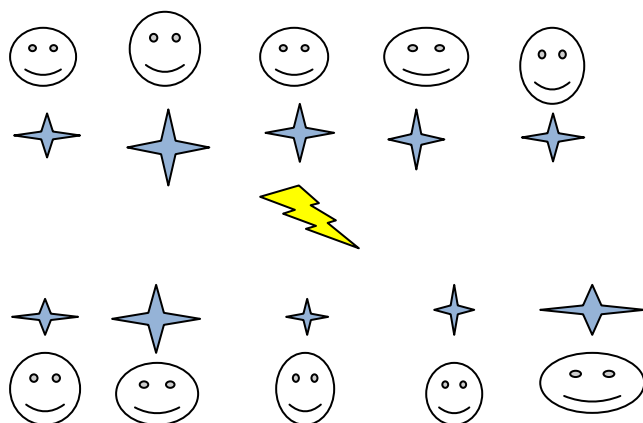
Simona Sedláková

Najviac sa mi páčila projekcia všetkých 12 kostolov. 11 kostolov bolo zničených/zbúraných a jeden sa zachoval, neviem kde sa presne nachádza, ale viem že je na území Slovenskej republiky. Najprv sme museli súťažiť a potom sme museli počkať na ostatné tímy, aby to dokončili. Medzitým ako sme čakali, mohli sme si vo výdajných automatoch kúpiť občerstvenie. Ako to ostatné tímy dokončili, tak sme išli strelať z luku. Keď sme dostrelali, išli sme hrať takú divnú hru, ja som to nazval "Pešiak Generál". Táto hra spočívala v tom, že je 5 a 5 ľudí, každý člen tímu má svojho pešiaka vo forme malej drevenej palice položenej na zemi a v ruke držíte drevenú tyčku, ktorou zhadzujete nepriateľských pešiakov. Keď ste pozhadzovali všetkých pešiakov, mohli ste zhodiť aj Generála, ktorý bol v strede poľa.

Legenda:

Hra:

Ali Reisenauer

Literárna exkurzia – Košariská a Hlboké

Keďže si v tomto roku pripomíname 100. výročie vzniku Československej republiky, pripomenuli sme si aj jedného z významných ľudí, ktorí stáli pri jej zrode – Milana Rastislava Štefánika priamo v jeho rodnom dome a kraji.

Prinášame niekoľko postrehov siedmakov, ktoré zachytili v svojich projektoch:

rodákov.“

Adela

„Veľmi dobre sa učil a mal samé jednotky, iba z telesnej mal dvojku. A keď bol dospelý, tak vyšiel na Mount Blanc vo Švajčiarsku a pozoroval tam hviezdy. Keď bol vo Francúzsku, trpel veľkou biedou a hladom. V spoločnosti zabával ľudí svojimi kúzľami.“

Agáta

„Zaujal ma výklad panej, ktorá nás sprevádzala po rodnom dome Milana Rastislava Štefánika. Veľmi podrobne nám hovorila o detstve, školách, na ktoré chodil a aj to, že dlho nebol doma a písal svojim rodičom listy, v ktorých ich oslovoval mamenka a apenko. Pani nám povedala, že Milan Rastislav Štefánik si svojich rodičov veľmi vážil a mal k nim veľkú úctu.“ *Sofia*

„Mne sa páčilo, kam všade sa dostal, lebo on veľa cestoval. A videli sme rôzne predmety, ktoré si priniesol z tých ciest. Napríklad aj kožu z tigra, vejáre z Číny, vypchaté kolibríky. To všetko bola jeho robota. Na Tahity chcel vybudovať kolóniu pre svojich

„Keď bola vojna, stal sa generálom a bol v Rusku. Tu získal veľa Slovákov a Čechov do novej armády. Chcel, aby sme mali vlajku, na ktorej by boli štyri hviezdy: Čechy, Morava, Sliezske a Slovensko. Toto sa nepodarilo. Zomrel pri leteckej havárii pri Bratislave.“ *Saskia*

„Na Bradle je pochovaný Milan Rastislav Štefánik a dvaja letci, čo s ním leteli a zabili sa. Bol tam aj tretí, ale toho previezli do Talianska. Tí, čo sním leteli, boli Taliani. Bradlo je nad Košariskami, tento kopec sa Štefánikovi veľmi páčil a často sem chodieval na prechádzky.“

Matúš

„Mohyla na Bradle je postavená zo spišského travertínu a má štyri stĺpce, ktoré symbolizujú štyroch mŕtvych, ktorí zomreli pri havárii lietadla. Štefánik sa vracal domov po dlhej dobe a veľmi sa tešil na svoju krajinu a svojich blízkych.“

Šimon

„Mňa zaujalo to, že sa štúrovci stretávali s Jozefom Miloslavom Hurbanom a v jeho pamätnej izbe sme boli - v Hlbokom. J. M. Hurban mal ťažký osud a keď zomrel, museli ho pochovať pri

plote cintorína.

Nedovolili, aby ho pochovali v strede. Tam ho pochovali až neskôr. Aj jemu postavili mohylu, ktorá bola podobná tej na Bradle. Na jej stavbu sa ľudia pozbierali a napríklad aj

Jozef Dérer prispel na túto zbierku.“

Alica

„ V Hlbokom sme sa pozreli aj na dom, v ktorom bola voľakedy fara a tam sa stretli Štúr, Hurban

a Hodža a dohodli sa na spisovnej slovenčine. Hurban mal syna, ktorý sa stal tiež slávnym spisovateľom a volal sa Vajanský.“

Ema

Literárna exkurzia – Modra

Po stopách Ľudovíta Štúra

V literatúre sme sa na posledných hodinách učili o významnej osobnosti našich dejín, o Ľudovítovi Štúrovi.

Ľudovít Štúr bol najvýznamnejší predstaviteľ slovenského národného života. Priblížiť sa jeho osobe sa nám podarilo na literárnej exkurzii

v Modre. Čakal nás tu výklad plný zaujímavostí o živote, pôsobení a diele tohto významného

dejatela. Zaujal nás jeho súkromný život, jeho záľuby a aj jeho dve lásky - Marie Pospíšilová a Adela Ostrolúcka. Nazreli sme aj do izby, kde Ľudovít Štúr strávil posledné dni svojho života po nešťastnom postrelení na poľovačke. V izbe boli dobové fotografie, posteľ, na ktorej ležal a písací stôl. Starala sa o neho jeho švagrína. Keď ho pochovávali, bolo tam veľmi veľa ľudí. Rekonštrukciu jeho pohrebu vykonávajú aj v súčasnosti pri významných výročiach. Navštívili sme aj cintorín v Modre, kde je Ľudovít Štúr a aj jeho brat Karol pochovaný. V Modre sme si prezreli

aj galériu Ignáca Bizmayera, ktorý patrí medzi našich popredných umelcov - keramikárov. Videli sme časť z jeho bohatej tvorby. Najzaujímavejšie boli figúrky z vinohradníckeho prostredia, ale aj rôzne nástenné reliéfy.

Literárna exkurzia sa nám páčila a veľa sme sa dozvedeli.

Matúš Grelik, VIII.B

Strašidelné tekvice na Déreerke

Na škole sa každý rok v čase Halloweenu koná výstava strašidelných tekvíc. Tekvice nosia iba žiaci prvého stupňa, t. j. 1 - 4 ročníka, ale môžu samozrejme doniesť aj starší žiaci, ale už sa nebudú vyhodnocovať. Každý rok deti prinesú veľmi pekné výtvy a celá Déreerka svieta nádhernými tekvicami a je naozaj strašidelná.

HALLOWEEN

Halloween je americký sviatok, predvečer a noc z 31. októbra na 1. novembra pred Sviatkom všetkých svätých. Halloween je pomenovanie pre predvečer významného sviatku Samhain, ktorý oslavovalo keltské obyvateľstvo Britských ostrovov. Zostal významným sviatkom aj po prieniku kresťanstva na toto územie. Duchovenstvo malo záujem, aby sa pôvodne pohanský sviatok, kde sa slávil rôzne sily, ktoré mali počas tohto sviatku možnosť pôsobiť vo svete ľudí zmenil na oslavu sviatku Všetkých svätých – kde by sa oslavovali všetci známi aj neznámi svätci kresťanskej cirkvi. Pôvodne časť zvykov spojených so sviatkom Samhain prežívala, začala však nadobúdať svetský charakter. Takéto oslavy sa odohrávali v Írsku, Škótsku a severnom Anglicku.

Do Spojených štátov Halloween priniesli írski a škótski prisťahovalci, ale až po 1845 – 1846 (veľký hladomor) sa z neho stala celonárodná udalosť.

Tekvice sa však nielen vyrezávajú a zdobia, môžeme ich aj jesť. Sú vynikajúcou surovinou na prípravu koláčov, polievok, prívarkov a dajú sa, samozrejme, jesť aj samotné.

Naša spolužiačka Eliška Bognárová zo 6. A triedy priniesla recept na výborný tekvicový koláč. A keď hovoríme výborný, myslíme to doslovne, pretože nám ho doniesla aj ochutnať.

Tekvicový koláč

Suroviny:

3/4 hrnčeka bieleho jogurtu
2 vajcia
1 hrnček tekvicového pyrė
1 hrnček hladkej múky
1 hrnček kryštálového cukru
1 ČL perníkového prášku do pečiva
1 ČL mletej škorice
vanilkový extrakt
štipka soli
marhuľový džem
čokoláda na poliatie

Postup:

Rúru pred pečením vyhrejeme na 180°C a formu vymastíme olejom a vysypeme múkou. Vo veľkej mise zmiešame jogurt, vajčka a vanilkový extrakt. Pomaly primiešame zmes z múky, cukru, prášku do pečiva a štipku soli. Nakoniec do cesta vmiešame tekvicové pyrė a mletú škoricu. Cesto nalejeme do formy 20x30 cm a dáme piecť do vyhriatej rúry. Pečieme približne 25 minút do zlatista. Upečený koláč potrieme džemom a polejeme roztopenou čokoládou. Pripájame aj humornú básničku o nešťastnej tekvici.

Oranžová tekvica

Tekvica sa na mňa škerí, Halloween už prešiel.
Chcela som ju vyhodiť, ale smetiar dlho nešiel.
Tekutina hnusná tečie z nej neustále,
rozplásla sa na podlahe, veď má už namále.
Kašlem ja na tekvicu, nech si tu aj zhnije!
O chvíľu sú Vianoce, sneh všetko prikryje.
Tekvica na mňa pozrie, malým smutným okom,
no pri hnilých tekviciach dávam city bokom.
Plesňou je už obrastená tá tekvica celá.
Keby sme ju boli zjedli, by tak neumrela.
Dôstojná smrť! Toť jediné, čo tekvica chcela!
Teraz si tu len tak hnije, no už nič sa spraviť nedá.
„Vyrežú ma a potom zhniť ma tu nechali,
čo by za mňa deti v Afrike dali?“
Tekvica si stále plače, na nervy mi ide.
Rozšľapnem ju, bude pokoj, veď už zima príde.

Tereška Moková, 9. B

Vlastná tvorba našich spolužiakov

Strom

Bol raz jeden strom,
taký veľký ako dom.
Sám na čistine stál
a veľmi sa tam bál.

Osud ho neminul,
prišiel človek,
zahynul.
Na mieste stromu obchod stojí,
zvieratá plačú a prírodu to bolí.

Zo stromu sa aspoň Betlehem stal,
a trochu života z neho zanechal.
Kvôli obchodom živé si ničíme
a na prírodu nehľadíme.

Simona Sedláková, 6. A

Slnko svieti, vietor šušká,
počujú ho moje ušká.
Jazykom spočítam si všetky zúbky,
v diaľke zahliadol som svetlo chalúpy.
Až sem, babkine koláče zacítil môj čuch,
teším sa na ne, zasa budem mať plný bruch.

Tereza Falátová, 6.A

Z malého drobného vajička,
vykukla strapatá hlavička.
Bola to malá hrdlička,
zohrievala ju mamička.

Tereza Falátová, 6.A

Ja mám modré oči,
z ktorých sa mi hlava točí.
Pozriem vľavo, potom vpravo,
všetko sa mi zamotalo.

Keby nemám oči,
hlava sa mi nezatočí.

Marko Spusta, 6.A

Jedno očko, dve očká,
prírodu krásnu pozorujem.
Kráčam okolo potôčka,
vtáčí spev nádherný počujem.
Vkročím doň, cítim vodu studenú,
popritom obhrýzam hrušku zelenú.

Hanka Havlíková, 6.A

Keď sa blíži tma,
oči mi už neslúžia.
Unavený je aj sluch,
už nemôže viac byť hluk.
Keď sa zhasne, chuť ja
nemám,
na jedlo si nespomínam.

Silvia Adamcová, 6. A

Sluch spája dva svety.
Čuch cíti voňavé kvety.
Hmat zacíti všetky nerovnosti.
Zrak vidí ako vietor letí.
A chuť má rada špagety.

Dominik Kršek, 6.A

Hríb

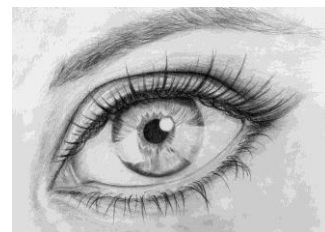
Videla som malý hríbik v lese,
budeme mať dobrý obed zase.
Odtrhla som malú bedľu,
verte mi, že dobre jedlú.
Cítila som vôňu z diaľky parádnú,
rýchlo ju zjem, lebo mi ju ukradnú.
Počujem už, tatko kričí: „Kde je tá bedľa?“
„Prepáč, tatko, už som ju zjedla.“
Preto rada chodím na hríby do lesa,
lebo potom dobre najem sa.

Simona Sedláková, 6. A

Päť zmyslov

Ako ruža voníš,
ako cukrík chutíš.
Picháš ako ježko,
počujem ťa tíško.
Obzriem si ťa Miško.

Eliška Bognárová 6. A

Smutný šofér

Motor auta buráca,
a tu praskne remenica.
Auto pomaly zastane,
šofér doň kopne.

Do šrotu ťa veru predám,
tam ťa zlisujú, pokoj mám.
Nakoniec ho tam vezú,
Už sa na ňom nikdy nezvezú.
Už ho lis stláča...

Šofér strach potláča.
Nakoniec kričí STOP!
Ale auto je trop.
Auto v kocke vychádza,
šoféra plač sprevádza.

Dominik Kršek, 6. A

Jedného dňa nám Markus,
priniesol do školy pekný kaktus.
Krásny to kaktus, pýril sa,
na školu, na deti tešil sa.
Na okne pekne hľadel na
deti,
učil sa samé novoty.
Prišli však dlhé
prázdniny,
a on ostal v škole sám, jediný.
Bez vody, na suchu, i keď to kaktus bol,
posledný prázdninový deň sám celý uschol.

Tereza Falátová, 6. A

Topánky

Bol raz jeden chlapec v lese,
topánky si v ruke nesie,
novučičké tenisky,
od jeho krásnej Denisky.
Nepáči sa mu jej dar,
kráča a má zlú tvár.
Aj topánky cítia bolesť,
on radšej darček, ktorý
sa dá zjesť.

Topánky sú pohodené v barine,
aj keď tomu vôbec nie sú na vine.
Topánočky prosia o milosť,
ale chlapec nemá žiadnu zdvorilosť.
Ostali zabudnuté hlboko v lese,
v smútku, sklamaní a údese.

Hanka Havlíková, 6.A

V jazierku zaznie tichý zvuk,
bola to rybička, ktorá cíti vzduch.
Vyukne pavúk spoza rohu,
vtáčik chytá hlavu svoju.
Aj včielka chodí skoro spať,
aby sladký a chutný medík mohla liať.

Ali Reisenauer, 6. A

Na stole je červené voňavé jablčko,
uhryznem z neho máličko.
Jazyk cucká sladkú šľavu,
nosík cíti sladkú vôňu.
Oči sa usmievajú,
dlane si zatlieskajú,
že takú dobrotu ochutnajú.

Alex Dubovský, 6.A

Nezábudka nádherný je kvet,
zazrel som ho na lúke hneď.
Chytil som ho do ruky
a cestou z lesa počúval som spievajúce
hrdličky.

Mamička sa kvetu potešila,
dobrý koláč mi pripravila.
Vôňa bola mamičká,
prilákala aj tatina.

Adam Veltschmid, 6.A

Koláčik

Kdesi som počula,
že chutí výborne.
Túžim len privoňať,
dotknúť sa koláča,
ktorý som videla,
iba raz v živote.

Natália Kerepecká, 6. A

Tatranský vietor

Fijú, fijú, fijú,
zimný vietor fúka.
Kto sa vetra bojí,
nech zostane dnuká.

Fijú, fijú, fijú,
ja sa vetra bojím.
Ja ostanem dnuká,
nech si silno fúka.

Richard Kovarík, 5.A

Nezvyčajný žiak

Išiel vetrík so školičky,
sadol si tam na stoličky.
Bol to múdry žiak,
šibalstvá mal rád.

Vetrík Viktor pofukuje,
riaditeľov klobúk odletuje.
Do komína zahvízdal,
deti sadzou zasypal.

Zo školy ho preč poslali,
nech si fúka po chotári.
Viktorovi škola chýba,
preto knihy si rád číta.
Erik Janoštiak, 5. A

Bol raz jeden vietor,
čo sa volal Viktor.
Učiť sa mu nechcelo,
správal sa vždy veselo.

Zavše dostal pokarhanie,
za to svoje zlé správanie.
Až ho poslali zo školy von,
dnes číta, hltá list za listom.
Adam Pukančík, 5. A

V jednej škole pradávno,
kde žiaci nedostali nič zadarmo,
objavil sa múdry žiak.
Volal sa Viktor Severák.
Zlobu robil, mali s ním len starosti.
Riaditeľ vykázal ho od zlosti.
Zatvorila sa pred ním školská brána,
sám sa teraz Viktor vzdeláva.
Laura Holická, 5.A

Vietor je dobrý žiak,
na tričku mal flák.
Riaditeľ sa naňho našťval,
rytierov na neho poslal.

Deti sa mu smiali,
aj bez neho sa hrali.
Riaditeľ ho vylúčil zo školy,
teraz sa na neho lepí veľa smoly.
Lea Čirková, 5. A

Vietor Viktor žiak bol dobrý,
no aj šantil, zlobu robil.
Zrazu vietor zafúkal,
už sa klobúk kotúľal.

Potom sadze popadali,
až sa všetci čierni stali.
Vietor Viktor nedoštudoval,
lebo veľmi vystrájal.
Krištof Peťko, 5.A

Chuligán vietor

Vietor bol poctivý žiak,
avšak zlý spolužiak.
Hlásil sa, vedel odpovedať,
aj spolužiakovi zlý skutok prenechať.

Keď riaditeľ šiel po ulici,
hvízdal si on pri krajnici.
Keď tu fúk
a klobúk bol fuk.
Martinka Osuská, 5. A

Bola raz jedna škola,
v tej škole trieda bola.
V tej triede vietor Viktor sedel,
neobyčajný to bol žiak a všetko vedel.

Jednou rukou sa usilovne hlásil,
druhou postrapať spolužiačku stačil.
Ani dobrý žiak si to nemôže donekonečna
dovoľovať
a samé šibalstvá stále vymýšľať.
Tamara Slobodová, 5. A

Vietor Viktor
neposlušný bol.
Vyliezol na strechu,
robit tam neplechu.

Riaditeľovi klobúk odfúkol,
inšpektora neposlúchol.
Pokarhanie dostal,
zo školy ho poslal.
Teraz v knihách sedí,
až kým nebude starý.
Alžbeta Gálisová, 5. A

Zaduj vetrík po trávičke,
zanes pozdrav mamičke.
Že ju veľmi rada mám,
srdiečko jej celé dám.

Zadul vetrík zapískal,
a pozdrav jej odovzdal.
Pohladkal ju po líčku,
moju drahú mamičku.

Dominika Mikšíková, 5. A

Vietor Viktor sa dobre učil
a rád deti mučil.
Nebol dobrý kamarát,
nik sa s ním nechcel hrať.

Všetkým iba zle robil,
riaditeľ ho vylúčil.
Pár mesiacov prešlo,
všetko mu ľúto prišlo.

Jaromír Novák, 5. A

Bola raz jedna škola
a v nej detí veľa.
Chodí tam aj Viktor,
ktorý je rýchly ako vietor.

Volajú ho Viki,
robí samé triky.
Jeho dobrá nálada,
vždy sa o nás postará.

Tomáš Šešera, 5. A

Vietor Viktor hlúpol,
riaditeľovi klobúk sfúkol.
Vietor Viktor je šibal veľký,
hnevá už aj učiteľky.

Vietor Viktor nezbedník,
v škole ho už nechce nik.
Divokého Viktora,
vyhnali sme do dvora.

Iveta Kunáková, 5. A

Vietor Viktor fúkal,
so žiakmi do zošitov nakúkal,
okrem učenia rád aj vyvádzal,
hoci mu to pán učiteľ zakázal.

Za tú jeho neplechu,
mal by dostať varechu.
nefúka on do tried sadze,
ani klobúk nelieta kadetade.

Do školy už nechodí,
prievar tam už nerobí,
je to život ťažký síce,
vetrom čítať učebnice.

Dominika Brennerová, 5. A

Smutný kvet

Bol raz jeden kvet,
taký krásny ako svet,
že krajšieho veru niet.
Polievali ho pekne,
nech im nezáadne,
a to veru každý deň,
všetko robili preň.
No po čase,
išlo to dole vodou zase.
Už sa kvietok obával,
že nie je nik, kto by ho polieval.
A tak časom,
už aj krásu strácal,
bol smutný on,
takým peklom kráčať.
Už na neho zabudol jeho pán,
bol to krásny tulipán.

Tereška Beňová, 6. B

Balada o srnke

Žili, žili zvieratká si,
žili pekne v lese,
vôbec ony netušili,
že sa niečo deje.

V jeden krásny slnečný deň
vyšli ony na pastvinu,
pekne sa tam prechádzali
a tešili na d'atelinu.

Zrazu ktosi vyrúti sa,
v ruke drží niečo,
zvieratá už tušia asi,
že stane sa voľačo.

Odrazu len silná rana,
lesom výstrel sa ozýva
a tu jedna srnka mladá,
k zemi tvrdo líha.

V krvi leží, slzu roní,
poľovník už zbraň skladá,
nečakala koniec krutý,
pre zvieratá je to zrada.

Richard Kralovič, 6. B

Láska.....

(Niekoľko úvah a básničiek od žiakov VIII.B
na tému láska.)

Niet krajšej veci na svete, ako pravá láska.
Láska utešuje, hojí a hreje, až srdce praská.

Niekedy však zabolí, slzy sa lejú.
Ono to však nevadí, bôle naraz prejdú.

Martin

Láska preletí more, aby si Ťa našla. Láska
veľa sľúbi, no nie vždy splní. Láska je ako
oheň, môže kedykoľvek vzbĺknúť. Život bez
nej je smutný a prázdny...

Matúš

Láska je dôležitá pre ľudí, je ako trne ruží.
Mnohí ju chcú a porania sa pri tom...

Láska sa dotýka ľudských srdc, miluje, bolí,
láme.

U mňa je najkrajšia - láska k mame.

Karin

A čo je láska?

To je to, čo nás dvoch spája. Ty a ja -
kráčame do raja.

Ona ľúbila, on asi nie, ona túžila a on po nej
nie.

Láska sa stráca. Ona to nevzdáva.

Kráča, smúti, žiali. Taký sa nevráti.

Sára

Stretne sa s ňou každý, nikto pred ňou
neutečie.

Keď si už zvykáš, že odišla... zase sa vráti
a zase odíde.

Láska je dôležitý cit, cit k človeku alebo
k veci.

Je cit, ktorý dodáva odvalu, je cit, ktorý
stratiť nesmieme.

Melisa

Lásku si treba vážiť, či je malá a či veľká,
Je liek na trápenie, je silná aj tenká.

Eliška

Ona sa na mňa pozerá, ja na ňu myslím,
píšem tieto vety a slová a nemám čo dodať.
Myšlienky sú ako voda, cítim to vo vzduchu,
a je to krásne, milujem ťa strašne.

Kristián

Moje srdce samotou preteká, ty, moja láska
jediná.

Moja láska, z neba poslaná – si už pre mňa
žiaľne zadaná.

Natália

Kedy už spoznám lásku?

Vari to nie je počuť v mojom hlásku?

Chcem držať dievča v náručí,
no nikto ma k tomu nepriučí.

Vône kvetov sladké,
líca dievčat hladké.
Chcem im česať vlasy
a padať od ich krásy.

Všetky len tablety, mobily,
správajú sa ako kobyly.

Ja chcem takú ako čaj horúci.

Čo nosí lásku k prírode v srdci.

Žiak VIII.B

Láska je ako kyslík, bez ktorého nemôžem
byť.

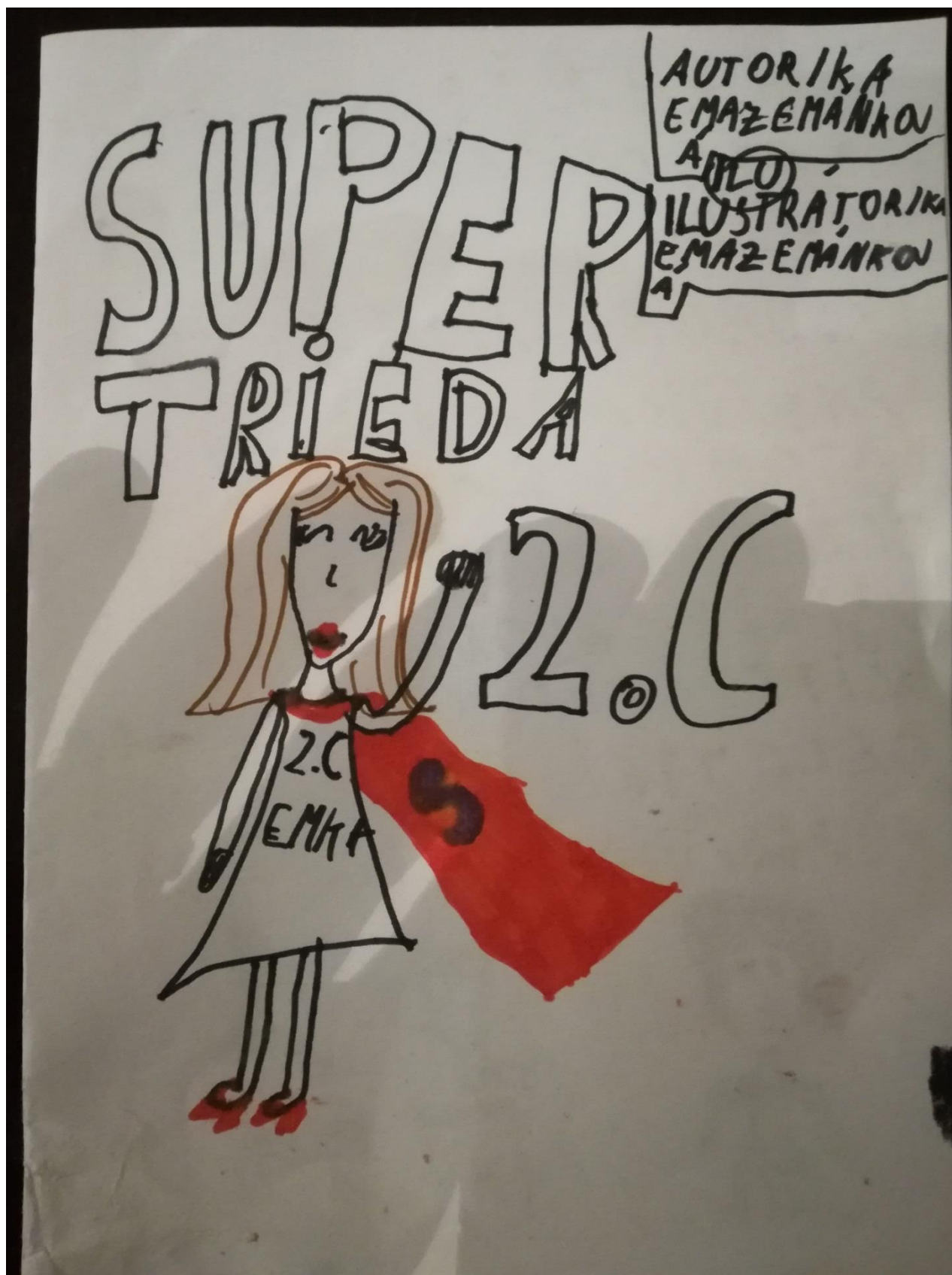
Len s tebou môžem dýchať a s tebou žiť.

Len tá láska mamina, tá ma najviac zohrieva.

Ty pri mne stojíš každý deň, srdce ti dávam –
tak ho ber.

Anička

Nielen veľkáci prispievajú svojou tvorbou do školského časopisu. Už aj maličkí druháci sa snažia. Prinášame vám text našej druháčky Emky Zemánkovej z 2. C. A keďže je ešte maličká, prepáčime jej nejaké tie gramatické chyby. Veď ona sa to naučí©

BOLA RAZ JEDNATRIEDA.
BOLATO, OBIČAJNĚ TRIEDA.
ALE KED Z AČINA LSKOLSKY
ROK. DALA PANI UČITELKA
A PANI VICHOUVATELKA
DE TOM SUPERHODINKY.
JEDNEHO DŇA (E) KED SA
UČILI ZA ZVONILI PANI
UČITELKA HODINKY. A POTOM
CELE TRIE DE, A POTOM
A PANI VICHOUVATELKE

ZAOKAMŽIK SA
PREMENIL I NA SUPER
HRDINOU. STAL O SA
TO PO PRVI KRÁT A STALO
SA TO POZDNEM.
POTREBOVAL NA SVET
LEBO SA NA NAS MOHLY
OBRÁTIT.

